

tóba dobott kő gyűrűzése,
vadlibák zokogás-repülése,

a fákon kirobbant tavaszi mámor,
katicabogár zöld fűszálon,

sziklafal-résen kinőtt csönd-bokor ág
leng bennem kegyelmed: vad ifjúság.

És te is szó-titán, kinőhetetlen
jóság, hit, élet-kegyetlen.

Rothadó gégégjú Isten-kürtje:
ajkadon mégis a szépség hab-fürtje.

Kosztolányi, te verhetetlen
látás-tudat, szigor: legyőzhetetlen.

